

רחל מרחלת על כל העולם

דון יוסף ודולצינאה

הרקדנית חזרה בתשובה

אירנה גפרי
רסיסל מעל לכל

כוח מבוזבז, היא נוהגת לומר. ועד שהיא תצליח שוב להפתיע אותנו עם סיפור ביזבוזים חדש, אני מאחלת לה הצלחה.

אין ראש לאהבה

אם גם אתם לא שמתם לב שהדוגמנית שז'ומית אמיר חזרה ארצה, הרי זה רק ביגלל למיטגרת לבנה והשנתה. לא תאמינו, אבל מה שיש לה כעת בראש היפה שלה, זה רק לקרוא ספרים וללמוד. שלומית חזרה לפני זמן קצר מסיבוב הופעות דיגמון בארצות-הברית ואירופה, בפאריס עשתה חניית-ביניים, שם ערכה מספר ביקורים משפחתיים ופה אצלנו זמן מפתיע את כולם בהכרזות כמו: "לא, מעניין אותי יותר חברים. לא מעניינים אותי בילויים. אני מעדיפה להיות חרבה עם עצמי, וזה גוזל ממני את כל שעות הפנאי." ומה היא עושה עם עצמה? בבקשה, היא

אני שוב מוכרחה להודות, שדרכי הגורל ומעליו ממש נשגבים מבינתי. אחרת איך אפשר להבין מה שקרה לרקדנית-הבאלט הוותיקה אירנה גפרי?

אירנה נפרדה מבעלה, יצחק ורמ"היים, לפני שנים, מפני שהיתה עסוקה עד אפס מקום בחופעות. ובנינו, כמה זמן יכול בעל ממוצע להישאר לבד בחושך, כשאשתו עסוקה ועוד בלי בייביסיטר? זכור לכם שבתם, השחקנית-רקדנית נגה ורטהיים כבר ילדה גדולה, ואגב, היא שווה סיפור בפני עצמו, שאותו אספר לכם בהזדמנות אחרת.

כך קרה שבימים אלה שוב חזרה הרי הצגה על עצמה, ואירנה נאלצה לוותר פעם נוספת על אהבת-חיים, בגלל הרסיסל שהיא עומדת לערוך.

במבט שני, אגב, קשה להאמין שאכן היא, במדידה, שברה את מטה-אהבתו של אותו מאשר שבכל-זאת עמד לו הרי אומץ להתאהב באשה כל-כך עסוקה. והאהבה הזאת לא היתה סתם אהבה, אלא דווקא כזו פרוטסטנטית שבו פגשה בימקא בירושלים בעת שבילתה שם ב-חופשה. וכטוב ליבם בתפילת-היהודיה על המיגוש, הם קיימו התקרבות יהודית-נוצרית ועשו אהבה שבוע שלם בדבקות בכל המקומות הקדושים, מהר-היתים ועד הויה-דולורוזה.

אומנם הגבר היה כומר, אבל הוא כי נראה לא חסר אף אחד מהאבירים הרי חילוניים, כולל זקן בהיר ועיניים מהפני טות, והם עשו שבוע אחד כל-כך הרבה אהבה מרוכזת, שאירנה ידעה לספר להבי רותיה שהכמות הזאת יכולה להחליט להסי פיק לה לכל החיים.

אבל גם בכך לא היה כדי לעצור את הרקדנית מניתוק קשריה עם אישה-כמורה. כי לפני כל קונצרט שלה היא מנתקת את כל קשריה עם הגברים שבחיה, וכל כוחותיה קודש לדבר אחד בלבד, להופעה. התעסקות עם גברים לפני הופעה, זה

חן ומיצי

ודידי ועוד

מי לא מכיר את הסיפורים המפחידים על אמא חורגת מרשעת, וכמה דמעות הורדנו על גורל ילדים מיסכנים שנפל בחלקם אבי-חורג. כל זה רק בסיפורי-החורגות, תאמינו לי. כי בחיים יש לפעמים ילדים שיש להם מזל שונה, והאבא-החורג שלהם הוא גם החבר הכי טוב בעולם שלהם. כמו במקרה של ילדה-פלא התורן של הקולנוע העברי, חן (1919 בניו-יורק) לופטין.

למזל של הילדה-השחקן, האבא-החורג שלו גם הוא שחקן, ועוד כזה עם לב. זהו דידי לוקוב, שעובד בהתעניינות ומקורב אחר ההתפתחות המיקצועית של בנור-הורגו.

אבל לפני שהחליט דידי לקדם את הקאריירה של הילד בקולנוע, הוא ערך מועצה מישפחתית עם אישתו מיצי (נע-מי), מי שהביאה את חן כנודניה מנישואיה הראשונים. אחרי ההתייעצות הפדגוגית, החליטו ההורים שהם לא עלה לחן לי ראש, ונתנו לו אור ירוק להמשיך באשר

חן, דידי ומיצי לוקוב
אמרגן פרטי בבית

אהבה נפשו — הסינמה. כצעד ראשון כתב דידי עבור חן תסריט, תחפור במיוחד על כישוריה של הילד. כך גם הפך דידי האמרגן של חן, והוא מטפל בו באופן אישי כולל החיפוש אחרי משקיעים, וכל מה שכרוך בזה.

אך מה שחשוב לא פחות הוא היצירה הגדולה של דידי, שבעוד שלושה חודשים תופיע בהצגת-בכורה. ולמי שלא תפס את הרמז הרק, הרי בעוד שלושה חודשים עומדת מיצי להפוך את דידי לאבא על-באמת, ולהביא לחן שלה אח או אחות. לסקרנים השואלים אם גם המוצר החדש יהיה מגוע ילדי-הפלא, משיב דידי ששוד חזון למועד. "אולי יבוא איזה קוף", הוא אומר. "אבל גם במקרה כזה, אם הוא לא יהיה כוכב-קולנוע, אז כבר יעשו ממנו כוכב-כדורגל."

דידי, שחתחת עם מיצי, שהיא עובדת אל-על, לפני שנה בדיוק, הצליח מאד כאבי-חורג, ובהתחשב בסטאו' הקצר שהיה לו באבחות הרי הפעם, כשהתוצאה תהיה על טהרת העבודה העצמית, אין ספק שהוא יהיה אב למופת. ואולי אפילו יגלה את הצאצא-שדברך בתפקיד מיוחד משלו, הכל לפי המין. מה הוא צריך, שכבר מגיל כזה יתחילו שם קנאיות?

אדיוס אספניה - ויווה ישראל!

הכיפורים להופעות-בהתנדבות לפני חילי צה"ל, ונשארה מנובחה מרצונה חצי-שנה שלמה, כשהיא לא פוסחת על אף בסיס צבאי עד שזה קרה לה.

בין הופעה להופעה, הבחורה פשוט התאהבה בארצנו הקטנה, טונה, אמרה אדיוס אספניה, חיסלה את כל החשבונות בספרד נכנסה למיטגרת לבנה והפכה עולה-חדשה כדת-יוכדין. וזו כבר תוספת-כוח רצינית לעולם הבידור שלנו, שאינו עשיר ביותר באמנים גמורים כמו סילביה, על כל רמ"ח אבריה ושס"ד גידיה ועד לקצות נעלי-הריקוד שלה.

"אני כל-כך מרוכזת בהופעות שלי, שלא נשאר לי זמן לשום דבר אחר", אומרת סילביה בעיברית האולפנית שלה. מז שמציק לה זה רק בעיית הקליטה החברתית. בספרד אהו הופיעה במיטגרת להקה שהיתה עבורה כמו מישפחה אחו גדולה, אבל אצלנו היא לבד סולו על הבמה וסולו בחיי הפרטיים. עצוב, אבל מה לעשות.

אז לכל הקולטים הפוטנציאליים אני רוצה להודיע, שהיא דווקא רוצה להקים מישפחה בארץ, וללדת כמה ילדים חמודים אומנם היא עדיין לא יודעת עם מי תעשה את זה, אבל כן עכשיו ברור שלילדה לא תרשה להיות רקדנית בשום פני ואופן. כי נוסף על כך שזה מיקצוע קשה במיוחד, הרי בסתו ליבה, כמו אצל כל אם יהודיה, חבוי "בני הדוקטור" או "בן המהנדס". אך עם זאת היא פותחת בקרוב סטודיו משלה, שו תלמד את בנות יהודה פלמנקו ומחול קליל.

ואם על הבמה נראית סילביה כפאפ-פאטאל-טוטאל שו המחול הספרדי החושני, הרי שבציוויל היא בחורה פשוט וצנועה, שלא מחפשת מישו יוצא-דופן שימשש לה כבן-זו למחול בשניים.

להיפך, היא מעדיפה, לשם שינוי, בן-אדם נורמלי. סתו כן. אלא שהנורמלי הזה יצטרך להבין את המיוחד שבו ולתת לה מרחב פעולה ומחיה, וחלילה לו אם ינסה לשלם אותה. נו, ועם חוסר זמן לחיפוש ועם כאלה דרישות נור מליות, לא נותר לסילביה אלא להאמין בגורל ובמזל.

דווקא כשמחפשים, זה לא בא. היא אומרת. "צריך לת לכל לבוא לבד. ובינתיים נראה אתכם מוצ'אצ'וס גועלים או נעלי הסטפס, ויוצאים במחול קליטת-עלייה, שנאמר כבר קה סרה, סרה.

סילביה דוראן
מחול קליטת-עלייה